

בש"פ 1363/18 - מדינת ישראל נגד אשרף טחימר

בבית המשפט העליון

בש"פ 1363/18

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקש: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: אשרף טחימר

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ה' באדר התשע"ח (20.02.18)

בשם המבקשת: עו"ד עידית פרג'ון

בשם המשיב: עו"ד סיגל עפרוני

החלטה

1. בקשה חמישית להארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מתאריך 24.2.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 5551-06-16 בבית משפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

2. נגד המשיב, הוגש כתב אישום ביום 2.6.2016 המייחס לו עבירות של רצח, תקיפת קטין הגורמת לחבלה חמורה, פציעה בנסיבות מחמירות ותקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש.
3. מכתב האישום עולה כי ביום 1.5.2016, התפרץ המשיב לביתה של מ א (להלן: המנוחה), לאחר שגמלה בליבו ההחלטה להמיתה. המשיב נטל סכין ממגירת המטבח בביתה של המנוחה, נכנס לחדרה, ובעודה ישנה במיטתה דקר אותה בצווארה, בפניה ובידה. המנוחה ניסתה להיאבק במשיב, אך הוא סתם את פיה והמשיך לדקור אותה. את מעשיו אלו עשה המשיב בעת שבנה הקטין של המנוחה ישן לצדה. כאשר הקטין ניסה לגרום למשיב לחדול ממעשיו על-ידי בעיטה ברגלו, דחף אותו המשיב לרצפה וכתוצאה מכך נחבל הקטין. כמו כן, תקף המשיב בן קטין נוסף של המנוחה וגרם לו לחבלות. מיד לאחר מכן, נמלט המשיב מהמקום כאשר הסכין בידו. המנוחה מתה מפציעיה.
4. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המשיב, הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ב"כ המשיב הסכימה לקיומן של ראיות לכאורה, אך טענה בדבר עוצמתן. ביום 3.8.2016 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. במסגרת החלטה זו קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה לאשמתו של המשיב, וכן כי אין להורות לשירות המבחן על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. עוד קבע בית המשפט המחוזי כי מי שנוטל את חייו של אדם אחר מעיד על מסוכנותו הגבוהה וכן כי לנוכח העונש הכבד הצפוי מתחזקות עילות השיבוש והחשש מהימלטות. בנוסף, קבע בית המשפט המחוזי כי מקרה זה לא נכנס בגדר המקרים החריגים בהם לא ייעצר אדם הנאשם ברצח.
5. בהמשך לכך, הוגשו לבית משפט זה, ארבע בקשות להארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום. ביום 2.3.2017 הורה בית משפט זה (כב' השופט ח' מלצר; בש"פ 1536/17), על הארכת מעצרו של המשיב, בהסכמה, החל מתאריך 2.3.2017, או עד למתן פסק דין בעניינו של המשיב, לפי המוקדם. ביום 8.6.2017 הורה בית משפט זה, בפעם השנייה (כב' השופט י' עמית; בש"פ 4078/17), על הארכת מעצרו של המשיב, החל מתאריך 31.5.2017, או עד למתן פסק דין בעניינו של המשיב, לפי המוקדם. ביום 30.8.2017 הורה בית משפט זה, בפעם השלישית (כב' השופט ד' מיניץ; בש"פ 6687/17), על הארכת מעצרו של המשיב, החל מתאריך 29.8.2017, או עד למתן פסק דין בעניינו של המשיב, לפי המוקדם. וביום 21.11.2017 הורה בית משפט זה, בפעם הרביעית (כב' השופטת ע' ברון; בש"פ 8822/17), על הארכת מעצרו של המשיב, החל מתאריך 27.11.2017, או עד למתן פסק דין בעניינו של המשיב, לפי המוקדם.
- ביני וביני, ביום 14.8.2017, הגיש המשיב לבית המשפט המחוזי בקשה לעיון חוזר בהחלטה לעצור אותו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 15.10.2017 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה, וביום 2.11.2017 דחה בית משפט זה ערר על החלטה זו של בית המשפט המחוזי.
- מהלך העניינים בהליך העיקרי
6. בשלב זה פרשת התביעה נמצאת בעיצומה, עד כה התקיימו 20 דיוני הוכחות, ונשמעה עדותם של 23 עדים. בנוסף, קבועים חמישה מועדי הוכחות נוספים בתיק - שנים בחודש זה ושלושה בחודש הבא - וכולם נמצאים בתחום תקופת ההארכה המבוקשת.

7. המבקשת טוענת כי המעשים המיוחסים למשיב מעידים על מסוכנותו הרבה. לטענתה, מסוכנות זו אך מתגברת לנוכח עברו הפלילי העשיר, אשר כולל 35 הרשעות קודמות, אשר בגינם ריצה עונשי מאסר רבים. בנוסף, טוענת המבקשת כי העונש הכבד הצפוי למשיב אם יורשע, מקים חשש כבד לשיבוש הליכי משפט ולהימלטות מן הדין.

בדיון שנערך לפני ביום 20.2.2018, התנגד המשיב לבקשה וטען כי טרם העידו מספר רב מאוד של עדים מטעם התביעה, וכן כי חלק מאותם עדים הם עדים מהותיים שחקירתם תיקח זמן רב. משכך ואף אם בית המשפט יעתר לבקשה זו, יידרשו הארכות נוספת. בנוסף, טען המשיב כי בשלב זה יש מקום לשלוח אותו לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו. כמו כן, הדגיש המשיב כי הוא טוען לחפותו ואף הגיש בקשה לעיון חוזר עקב כך, אך זאת נדחתה.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בכל החומר הרלבנטי, ושמעתי את באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל.

9. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. לשם כך, יש להביא בחשבון, בין היתר, את פרק הזמן אשר חלף מאז נעצר הנאשם, קצב התקדמות ההליך, המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, חומרת העבירה המיוחסת לו, וכן את החשש משיבוש הליכי משפט והמלטות הנאשם מאימת הדין. ככל שתקופת המעצר מתארכת, נעה נקודת האיזון לעבר זכותו של הנאשם לחירות. בתוך כך, ובשים לב למכלול השיקולים הללו, ישוב ויבחן בית המשפט את האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר (ראו: בש"פ 4084/15 מדינת ישראל נ' דלו, פסקה 8 (25.6.2015); בש"פ 5456/15 מדינת ישראל נ' רובין, פסקה 11 (17.08.2015); בש"פ 9394/17 מדינת ישראל נ' שמואל, פסקה 10 (7.12.2017); בש"פ 9567/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (19.12.2017); בש"פ 10055/17 מדינת ישראל נ' כולי, פסקה 10 (1.1.2018)).

10. יישום אמות מידה אלה על עניינו מוליך למסקנה כי יש להיעתר לבקשה. המעשים המיוחסים למשיב חמורים ביותר. על מסוכנותה של עבירת הרצח אין צורך להכביר במילים והיא מהעבירות החמורות בספר החוקים. על כן אף נקבע שהיא מקימה חזקת מסוכנות לשלום הציבור ובטחונו. יתרה מכך, עקב חומרת הענישה שעבירת הרצח נושאת בצדה, מתגבר החשש להימלטות מהדין ושיבוש הליכי משפט. בנוסף, למשיב עבר פלילי מכביד ביותר אשר כולל 35 הרשעות קודמות שבגין חלקן אף ריצה עונשי מאסר ממושכים. נדמה אפוא כי במקרה זה מסוכנותו של המשיב ברורה. עם זאת, יש לזכור כי במסגרת האיזון יש לקחת בחשבון אף את קצב התקדמות ההליך. במקרה שלפנינו, אמנם חלף פרק זמן ניכר מאז תחילת ההליך, אולם נדמה כי ההליך מתנהל בקצב משביע רצון, ולרבות מספר מועדי דיונים הקבועים בטווח הזמן הקרוב. לפיכך, לנוכח המסוכנות הרבה עד מאוד אשר עולה מהמעשים המיוחסים למשיב ואף מעברו הפלילי המכביד, ולנוכח התקדמות ההליך, אני סבורה כי בשלב זה נקודת האיזון אינה נוטה לעבר זכותו של המשיב לחירות.

11. בנוסף, מצטרפת אני לדברי חברי בהליכים הקודמים בעניינו של המשיב כי הליך זה אינו האכסניה הראויה לטענותיו של המשיב נגד עוצמת הראיות וקיומן של ראיות לכאורה. למשיב פתוחה הדרך, אם סבור הוא כי חל כרסום בעוצמת הראיות, לפנות לערכאה הדיונית בהליך המתאים, כפי שנהג בעבר.

12. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מתאריך 24.2.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 5551-06-16 בבית משפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ו' באדר התשע"ח (21.2.2018).

שׁוֹפֵט
